

Kopie

Afgeleverd aan: Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer

2014 / 2800

Datum van uitspraak

04 november 2014

Rolnummer

2014/AB/13

Uitgifte

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

derde kamer

Arrest

COVER 01-00000044070-0001-0009-01-01-1

ARBEIDSRECHT - arbeidsovereenkomst bediende
tegensprekelijk arrest
definitief

A

appellante,
vertegenwoordigd door mevrouw VAN SINAY Katrien, volmachtdrager ACLVB met kantoren
gevestigd te 9000 GENT, Koning Albertlaan 95

tegen

VZW FAC SIMILITER, met maatschappelijke zetel te 1180 UKKEL, Langeveldstraat 151,
geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mr. SWYSEN Erika, advocaat te 1082 BRUSSEL, Dr. A.
Schweitzerplein, 18

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 4 oktober 2013 door de arbeidsrechtbank te Brussel, 24ste kamer (A.R. 12/10990/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 9 januari 2014,
- de conclusie voor de appellante,
- de conclusies voor de geïntimeerde,

- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 7 oktober 2014, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op heden.

*

I. FEITEN

Mevrouw A trad op 22 november 2010 in dienst van de VZW Fac Similiter (hierna genoemd de VZW) als bediende in het kinderdagverblijf Prutske, met als functie 'kindbegeleidster', op basis van een schriftelijke arbeidsovereenkomst van dezelfde datum voor bepaalde tijd tot 21 februari 2010 (lees wellicht 2011) en voor deeltijdse arbeid (9,5 uur per week).

Na het verstrijken van de overeengekomen termijn bleef zij in dienst van de VZW.

Mevrouw A werd arbeidsongeschikt op 5 augustus 2011, in eerste instantie voor de periode tot 15 augustus 2011. Als reden van de ongeschiktheid werd opgegeven: zwangerschap ('grossesse'). De VZW erkent dat dit attest aan haar werd overgemaakt.

Op 8 augustus 2011 werd mevrouw A gelet op haar zwangerschap onderzocht door de arbeidsgeneesheer – preventieadviseur, die haar geschikt verklaarde om de arbeid verder te zetten, met de opmerkingen dat zij midden december terug opgeroepen zou moeten worden en gedurende de laatste drie maanden geen lasten mocht dragen.

Met attest van 12 augustus 2011 bevestigde de arts van mevrouw A dat zij arbeidsongeschikt was van 16 tot 19 augustus 2011 inbegrepen wegens ziekte.

Met aangetekende brief van 23 augustus 2011 stelde de VZW vast dat mevrouw A na het verstrijken van het laatste arbeidsongeschiktheidsattest op 19 augustus 2011, de werkgever niet had verwittigd van een verlenging, noch schriftelijk noch mondeling. Deze aangetekende brief werd aangeboden op 24 augustus, en door mevrouw A afgehaald op 25 augustus 2008.

Met aangetekende brief van 26 augustus 2011 stelde de VZW vast mevrouw A geen gevolg had gegeven aan de vraag om haar afwezigheid vanaf 22 augustus 2011 te rechtvaardigen. Zij concludeerde:

“Daaruit besluiten wij dat u de arbeidsovereenkomst die ons verbond, op eenzijdige wijze wenst te beëindigen. Dit heeft tot gevolg dat we u geen opzeggingstermijn of enige aanvullende vergoeding verschuldigd zijn. Bijgevolg maakt u vanaf vandaag geen deel meer uit van ons personeel.”

Met aangetekende brief van 29 augustus 2011 betwistte mevrouw A de inhoud van deze brief: zij stelde dat zij alle arbeidsongeschiktheidsattesten had overgemaakt en de werkgever per telefoon had gecontacteerd.

II. RECHTSPLEGING

a.-

Met inleidende dagvaarding van 24 augustus 2012 vorderde mevrouw A voor de arbeidsrechtbank te Brussel betaling door de VZW van 1.423,50 euro opzeggingsvergoeding, te vermeerderen met de wettelijke en/of vergoedende intrest vanaf de datum van opeisbaarheid en met de gerechtelijke intrest vanaf de datum van de dagvaarding.

Zij vorderde tevens veroordeling van de VZW tot de kosten van het geding en de voorlopige uitvoerbaarheid van het vonnis zonder enige reserve.

b.-

Met vonnis van 4 oktober 2013 verklaarde de arbeidsrechtbank de vordering ontvankelijk doch ongegrond. Zij veroordeelde mevrouw A tot de kosten van het geding, waarbij de rechtsplegingsvergoeding werd herleid tot 440,00 euro.

c.-

Er wordt geen melding gemaakt van een betekening van dit vonnis.

d.-

Met verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het arbeidshof te Brussel op 9 januari 2014, tekende mevrouw A hoger beroep aan tegen het vonnis dat op 4 oktober 2013 werd gewezen door de arbeidsrechtbank. Zij vorderde dat het arbeidshof dit vonnis zou vernietigen en, opnieuw recht doende, haar initiële vordering gegrond zou verklaren, met veroordeling van de VZW tot het betalen van de kosten van de procedure.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

IV. BEOORDELING

a.-

Aan de orde is de vraag of de VZW uit het feit dat mevrouw A nagelaten zou hebben de VZW op de hoogte te brengen van de verlenging van de arbeidsongeschiktheid vanaf 22 augustus 2011, en niet te antwoorden op de ingebrekestelling van 23 augustus 2011 van de VZW om haar verdere afwezigheid te verantwoorden, mocht afleiden dat mevrouw A de bedoeling had de arbeidsovereenkomst niet langer uit te voeren.

Hierbij mag uitgegaan worden van het feit dat mevrouw A niet op afdoende wijze heeft aangetoond dat zij de werkgever tijdig op de hoogte heeft gebracht van de verlenging van de arbeidsongeschiktheid, dat zij tijdig een arbeidsongeschiktheidsattest heeft overgemaakt en dat zij telefonisch contact zou hebben gehad met een verantwoordelijke van de VZW als reactie op de ingebrekestelling van de VZW van 23 augustus 2011.

Uit de bijgebrachte telefoonlijsten kan wel worden afgeleid dat zij op 26 augustus 2011 contact heeft opgenomen met de VZW, maar niet dat dit contact gebeurde met een verantwoordelijke van de VZW, en alleszins niet dat zij tijdens dit telefoongesprek aan de VZW heeft gemeld dat de arbeidsongeschiktheid werd verlengd.

Het feit dat zij wel degelijk in het bezit was van een arbeidsongeschiktheidsattest voor de periode van 22 tot en met 26 augustus 2011, en dat dit attest uiteindelijk aan de werkgever ter kennis werd gebracht, staat hieraan niet in de weg.

Aldus mag worden aanvaard dat mevrouw A te kort is geschoten aan de op haar rustende verplichting de werkgever tijdig op de hoogte te brengen van de verlenging van haar arbeidsongeschiktheid.

b.-

Wanneer een partij tekort komt aan haar verplichtingen die voor haar voortvloeien uit een arbeidsovereenkomst, doet zulks op zich de arbeidsovereenkomst niet eindigen. (vgl. Cass. 5 januari 1977, Arr. Cass. 1977, 487; in dezelfde zin: Cass. 1 februari 1993, Soc. Kron. 1993, 304, noot; Cass. 22 november 1993, Limb. Rechtsl. 1994, 1, noot A. Vandeurzen)

Dit geldt evenzeer wanneer de tekortkomingen betrekking hebben op essentiële verplichtingen.

(vgl. Cass. 21 november 1983, Arr. Cass. 1983-84, 330)

Enkel wanneer bij de partij die zich aan een tekortkoming schuldig maakt, de blijvende wil bestaat de overeenkomst geheel of voor een essentieel deel niet meer uit te voeren en dus te beëindigen, is de wanprestatie te beschouwen als een impliciet ontslag en leidt zij tot onregelmatige beëindiging van de arbeidsovereenkomst. (vgl. Arbh. Brussel 27 januari 2009, J.T.T. 2009, 349)

De partij bij een arbeidsovereenkomst die van oordeel is dat zij bevrijd is van haar verplichting de arbeidsovereenkomst verder uit te voeren omdat de andere partij door tekort te komen aan haar contractuele verplichtingen, uiting geeft aan haar wil om de arbeidsovereenkomst te beëindigen, moet met toepassing van artikel 1315 tweede lid het bewijs leveren van de wil van de andere partij tot beëindiging van de overeenkomst. (vgl. Cass. 22 oktober 2012, J.T.T. 2013, 85)

Uit de enkele vaststelling dat een partij is tekort gekomen aan haar verplichting de arbeidsovereenkomst uit te voeren, kan niet worden besloten dat bij haar de wil aanwezig was om de arbeidsovereenkomst te beëindigen. (vgl. Cass. 26 februari 1990, Soc. Kron. 1990, 273)

Zelfs een fundamenteel foutieve uitvoering van een conventionele verplichting mag niet als een dergelijke wilsuiting worden beschouwd. (vgl. Arbh. Brussel 7 november 1990, T.S.R. 1991, 237)

Er is slechts sprake van een impliciete wilsuiting wanneer die blijkt uit een of andere gedraging of uit een of andere nalatigheid van een partij bij de arbeidsovereenkomst die niet expliciet blijkt geeft van de wil tot beëindiging maar die niet ander kan worden uitgelegd dan als de impliciete blijf van een dergelijke wil. (vgl. Arbh. Brussel 19 april 2010, J.T.T. 2010, 364)

Dergelijke impliciete wilsuiting kan enkel worden afgeleid uit een gedraging of een nalatigheid die voor geen andere uitleg vatbaar is dan als een uiting van de wil om de arbeidsovereenkomst te beëindigen.

C.-
Naar het oordeel van het arbeidshof levert de VZW niet het bewijs van het feit dat mevrouw A door nagelaten te hebben de VZW op de hoogte te brengen van de verlenging van de arbeidsongeschiktheid vanaf 22 augustus 2011 en niet onmiddellijk te antwoorden op de ingebrekestelling van 23 augustus 2011 van de VZW om haar verdere afwezigheid te verantwoorden de wil heeft uitgedrukt om de arbeidsovereenkomst met de VZW niet langer uit te voeren.

Aan mevrouw A kan wel worden verweten dat zij de werkgever niet tijdig op de hoogte heeft gebracht van de verlenging van de arbeidsongeschiktheid en niet binnen de door het arbeidsreglement voorziene termijn een arbeidsongeschiktheidsattest heeft binnengebracht, doch uit deze enkele tekortkoming aan verplichtingen die voor mevrouw A uit de arbeidsovereenkomst voortvloeien, kan niet worden afgeleid dat zij de arbeidsovereenkomst niet langer wenste uit te voeren.

Ter zake dient rekening te worden gehouden met de chronologie van de feiten, die wijst op het feit dat de VZW bijzonder overhaast te werk is gegaan: mevrouw A bleef afwezig na een periode van arbeidsongeschiktheid op 22 augustus 2011, de VZW stuurde een eerste en enige ingebrekestelling met aangetekende brief van 23 augustus 2011, en stelde de beëindiging van de arbeidsovereenkomst reeds vast met aangetekende brief van 26 augustus 2011: dit alles gebeurde op slechts één week.

Deze nalatigheid van mevrouw A kan niet eenduidig worden geïnterpreteerd als de uiting van haar wil om de arbeidsovereenkomst niet verder te zetten.

d.-

Met toepassing van artikel 39 § 1 eerste lid van de Arbeidsovereenkomstenwet dient de partij die de arbeidsovereenkomst beëindigt zonder dringende reden en zonder inachtneming van een (voldoende) opzeggingstermijn, aan de andere partij een vergoeding te betalen die gelijk is aan het loon dat overeenstemt met de (eventueel resterende) duur van de opzeggingstermijn.

De partij bij een arbeidsovereenkomst die betaling vordert van een opzeggingsvergoeding door de andere partij, dient het bewijs te leveren van het feit dat deze andere partij de arbeidsovereenkomst onregelmatig heeft beëindigd.

Van onregelmatige beëindiging van de arbeidsovereenkomst zal onder andere sprake zijn wanneer een partij aan de andere partij ten onrechte verwijt dat deze de arbeidsovereenkomst onregelmatig heeft beëindigd.

Uit het feit dat een partij aan de andere partij verwijt dat zij de arbeidsovereenkomst heeft beëindigd, zonder dat deze andere partij is overgegaan tot expliciet ontslag en niet blijkt dat er in haren hoofde sprake is van impliciet ontslag, kan wettig worden afgeleid dat de eerstgenoemde partij de arbeidsovereenkomst heeft beëindigd door die beëindiging verkeerdelijk aan de wederpartij te wijten.
(vgl. Cass. 15 juni 1981, Arr. Cass. 1980-81, 1182)

De partij die de andere partij ten onrechte contractbreuk verwijt, beëindigt dus zelf onregelmatig de arbeidsovereenkomst.
(vgl. Arbh. Brussel 11 juni 1997, J.T.T. 1998, 13; Arbh. Brussel 5 oktober 1998, Soc. Kron. 2001, 470; Arbh. Luik 7 november 2006, Soc. Kron. 2008, 58)

In voorliggende betwisting stelt het arbeidshof vast (zie hiervoor onder c.-) dat de VZW ten onrechte de beëindiging van de arbeidsovereenkomst in hoofde van mevrouw A heeft vastgesteld.

In die omstandigheden heeft de VZW, die aan mevrouw A ten onrechte verwijt dat ézij de arbeidsovereenkomst onregelmatig heeft beëindigd, zelf de arbeidsovereenkomst

onregelmatig beëindigd, en is zij met toepassing van artikel 39 § 1 van de Arbeidsovereenkomsten een opzeggingsvergoeding verschuldigd, waarvan het bedrag cijfermatig niet ter discussie staat.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond;

Vernietigt het bestreden vonnis behalve voor zover het de vordering van mevrouw A ontvankelijk verklaarde;

Opnieuw recht doende, verklaart de vordering van mevrouw A gegrond;

Veroordeelt de VZW tot betaling aan mevrouw A van 1.423,50 euro opzeggingsvergoeding, te vermeerderen met de wettelijke intrest vanaf 26 september 2011 en met de gerechtelijke intrest vanaf 24 augustus 2012;

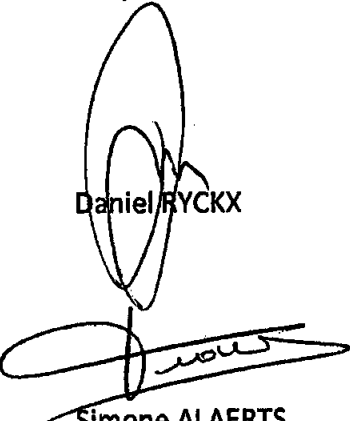
Verwijst de VZW in de kosten van beide aanleggen, in hoofde van mevrouw A vereffend op 143,58 euro kosten dagvaarding.

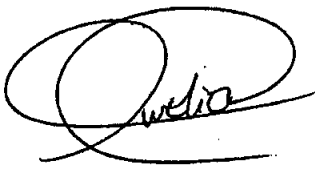
Aldus gewezen en ondertekend door de derde kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

Daniel RYCKX,
Simone ALAERTS,
Daniël HEYVAERT,
bijgestaan door :
Kelly CUVELIER,

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende,
griffier.

Daniel RYCKX

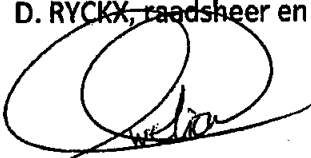
Kelly CUVELIER

Simone ALAERTS

Daniël HEYVAERT

De heer D. HEYVAERT, raadsheer in sociale zaken, als werknemer-bediende, die bij de debatten aanwezig was en aan de beraadslaging heeft deelgenomen, verkeert in de onmogelijkheid om het arrest te ondertekenen.

Overeenkomstig artikel 785 Gerechtelijk Wetboek wordt het arrest ondertekend door D. RYCKX, raadsheer en S. ALAERTS, raadsheer in sociale zaken, als werkgever.

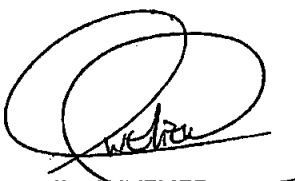
K. CUVELIER, griffier.

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van dinsdag 4 november 2014 door:

Daniel RYCKX, raadsheer,
bijgestaan door
Kelly CUVELIER, griffier.

Daniel RYCKX

Kelly CUVELIER

